

MRF 2021.237

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 14. september 2021, j.nr. 20/11793

Ophævet og hjemvist screeningsafgørelse om, at et skovrejsningsprojekt ikke var VVM-pligtigt, da projektet ifølge byherrens ansøgningen skulle etableres helt til skel ved naboejendomme, mens der i screeningsafgørelsen var forudsat en afstand på 30 meter efter de statslige tilskudsregler, hvorfor screeningsafgørelsen ikke var foretaget på grundlag af byherres beskrivelse af projektet.

Fredericia Kommune traf i juni 2020 VVM-screeningsafgørelse om, at et skovrejsningsprojekt ikke var VVM-pligtigt. Projektet omfattede etablering af skov på et ca. 8,5 ha stort område. Det fremgik af et oversigtskort udarbejdet af projektherren, at der var ansøgt om at opføre skov helt til skel ved de nærmeste beboelsesejendomme nord for projektet. Det fremgik af screeningsafgørelsen, at kommunen havde taget udgangspunkt i, at skovrejsningen følger de statslige tilskudsregler, herunder afstandskravene der gælder af nabohensyn. Afgørelsen blev påklaget af en nabo, der bl.a. anførte, at der manglede en nøjagtig stillingtagen til afstanden mellem projektet og de etablerede beboelsesejendomme, idet det af kortmaterialet fremgik, at skoven skulle etableres helt til skel, hvilket ikke kunne antages at være intentionen i henhold til screeningsafgørelsen. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) bemærkede indledningsvis, at da screeningsafgørelsen var truffet i juni 2020, skulle afgørelsen rettelig have været truffet med henvisning til miljøvurderingslovens § 21 og ikke med henvisning til VVM-bekendtgørelsen. Nævnet fandt dog, at den fejlagtige hjemmelshenvisning i det konkrete tilfælde måtte anses for uvæsentlig. Nævnet konstaterede, at det fremgik af afgørelsen, at skovrejsningen fulgte de statslige tilskudsregler. Nævnet bemærkede, at de statslige tilskudsregler fastsætter, at der bl.a. som følge af nabohensyn alene kan gives tilskud til skovrejsning, såfremt skovrejsningen har en afstand på 30 meter fra have eller bygninger på naboejendomme øst og nord for skoven. Nævnet lagde derfor til grund, at screeningsafgørelsen forudsatte, at projektet overholdt

en afstandsgrænse på 30 meter fra skel til naboejendommene, og at kommunen havde inddraget denne afstand i vurderingen af projektets miljøpåvirkninger, herunder i forhold til hensyn af naboer. Da det imidlertid fremgik af kortmaterialet til det ansøgte projekt, at skovrejsning gik helt til skel, fandt nævnet, at screeningsafgørelsen ikke var foretaget på grundlag af byherres beskrivelse af projektet. Screeningsafgørelsen led derfor af en væsentlig retlig mangel. Det forhold, at byherren havde oplyst, at denne ønskede sagen vurderet ud fra det oprindelige ansøgningsmateriale, og at kommunen måtte formodes at have forholdt sig til kortmaterialet heri, kunne ikke føre til et andet resultat. Nævnet fremhævede, at en myndighed ikke kan tilskære et konkret projekt i forbindelse med en screeningsafgørelse og træffe afgørelse på et andet grundlag og ud fra andre forudsætninger end det af byherren ansøgte projekt, da en screeningsafgørelse ikke er en tilladelse, hvorfor der ikke kan stilles vilkår i afgørelsen. Stilles der vilkår i en screeningsafgørelse, forskydes grænsen for, hvornår det konkrete projekt kan have en væsentlig indvirkning på miljøet. Det bemærkedes, at nævnet ikke havde mulighed for at ændre kommunes screeningsafgørelse med udgangspunkt i et reduceret projekt som ønsket af byherre, da nævnet derved som førsteinstans ville have forholdt sig til et andet projekt end det, som den oprindelige ansøgning og den påklagede screeningsafgørelse vedrørte. Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophævede herefter afgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Kommentar: Afgørelsen understreger, at VVM-screening af projekter skal omfatte det projekt, som projektherren ansøger om, og ikke det projekt, som kommunen måtte foretrække. Misforståelsen kan kort forklares med, at kommunen havde truffet afgørelse efter den tidligere VVM-bekendtgørelse under planloven, og at det i relation til kommuneplantillæg er kommunen, der bestemmer, hvilket planforslag der skal undersøges, hvilket i øvrigt var en af de tilbagevendende misforståelser ved den tidligere gennemførelse af VVM-direktivet i planlovens system. Dette er nu løst med miljøvurderingsloven, hvor det tydeligt fremgår, at det er projektherrens projekt, som kommunen skal VVM-screene. Nævnets bemærkning om, at en myndighed ikke kan tilskære et konkret projekt i forbindelse med en

MRF 2021.237

screeningsafgørelse og træffe afgørelse på et andet grundlag og ud fra andre forudsætninger end det af bygherren ansøgte projekt, kan desuden fuldt ud tiltrædes, jf. uddybende Haugsted: 'Er projektilpasninger og vilkårsfastsættelse en mulighed under VVM-screeningen?', Tfm 2018, s. 3.

Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om ikke miljøvurderingspligt for etablering af skov i Fredericia Kommune

20/11793

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. 49, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Fredericia Kommunes afgørelse af 24. juni 2020 om, at skovrejsning på matr. nr. F5, F4, F3, F2, F1 i Fredericia Kommune, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 20. juli 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en omboende.

Klager har navnlig anført, at der mangler en nøjagtig stillingtagen til afstanden mellem projektet og de etablerede beboelsesejendomme.

Klagen er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

1. Den påklagede afgørelse

Fredericia Kommune har den 24. juni 2020 truffet screeningsafgørelse om, at etablering af skov på matr. nr. F5, F4, F3, F2, F1, ikke er VVM-pligtig, jf. VVM-bekendtgørelsen.[4]

Det fremgår af screeningskemaet, at projektet omfatter etablering af skov på et ca. 8,5 ha stort område. Videre fremgår et oversigtskort udarbejdet af bygherre, som viser, at bygherre ansøger om at opføre skov helt til skel ved de nærmeste beboelsesejendomme nord for projektet.

Fredericia Kommune har i afgørelsen lagt til grund, at det ansøgte projekt er omfattet af VVM-bekendtgørelsens bilag 2 punkt 1, litra d, om nyplantning og rydning af skov med henblik på omlægning til anden arealudnyttelse.

I screeningsafgørelsen har Fredericia Kommune oplyst, at kommunens screening for VVM-pligt tager udgangspunkt i, at skovrejsningsprojektet følger de statslige tilskudsregler, herunder afstandskravene der gælder af nabohensyn. Kommunen har på baggrund af screeningen vurderet, at projektet ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, og således ikke er miljøvurderingspligtig.

2. Klagens indhold

Klager har anført, at der ved screeningen mangler en nøjagtig stillingtagen til afstanden mellem projektet og de etablerede beboelsesejendomme nord for projektet. Hertil fremhæver klager, at oversigtskortet viser, at det er intentionen at etablere skov helt til skel, hvilket klager antager ikke er intentionen i henhold til screeningsafgørelsen.

Dernæst har klager gjort opmærksom på, at det ikke er præcist beskrevet, hvorfra afstanden efter de statslige tilskudsregler måles, herunder om det er fra et etableret fællesareal eller fra skelet til beboelsesejendommene. Videre fremhæver klager, at det ikke er beskrevet, hvad der menes med nabohensyn i screeningsafgørelsen i forhold til afstandsgrænsen efter tilskudsreglerne.

Endvidere har klager bemærket, at det er til unødvendig gene for beboerne, at det ikke er nøjagtig beskrevet, at et hegn mellem projektet og beboelsesejendommene skal følge den samme afstandsgrænse, som er gældende efter de statslige tilskudsregler og hensynet til naboerne. Klager gengiver hertil desuden de samme bemærkninger om, hvorvidt afstanden skal måles fra fællesarealet eller fra skelet til beboelsesejendommene.

Yderligere har klager påpeget, at det er en uskik, at Fredericia Kommune har truffet afgørelse i en ferieperiode, når kommunen samtidig sender alle de medarbejdere på ferie, som ved noget om projektet. Klager fremhæver endeligt, at bygherres ansøgning om skovrejsning er anden fase i bygherres lyst til at ødelægge området for de nuværende naboer, og at klager finder, at det er en stor uskik, at Fredericia Kommune ikke har sendt en kopi af afgørelsen til områdets interessenter, herunder V1.

3. Fredericia Kommunes bemærkninger til klagen

Fredericia Kommune har den 21. oktober 2020 i medfør af klagen fremsendt kopi af en mailkorrespondance mellem kommunen og bygherres repræsentant. Af mailkorrespondancen oplyses det bl.a., at bygherre indvilliger i at acceptere afgørelsen om, at projektet kan etableres 30 meter fra skel. Det fordrer dog, at klagen trækkes tilbage eller afvises, så bygherre kan komme videre med projektet. Videre anføres det af bygherres repræsentant, at såfremt der bliver behov for at genbehandle sagen, ønskes screeningen udført for et projekt, hvor der plantes skov helt til skel, hvilket er bygherres foretrukne løsning. Bygherres repræsentant har til mailkorrespondancen desuden vedhæftet et nyt oversigtskort, som er i overensstemmelse med beskrivelsen i screeningsafgørelsen, hvor projektet illustreres med en afstand på 30 m til de nærmeste beboelsesejendomme mod nord.

4. Andre bemærkninger til klagen

Bygherres repræsentant har sammen med bygherre den 11. januar 2021, som følge af aktindsigt i sagen i Miljø- og Fødevarerklagenævnet, indgivet supplerende bemærkninger til sagen.

Bygherre har i bemærkninger oplyst, at der siden klagens indgivelse har været en dialog med naboerne, hvor bygherre har tilbudt at rykke afstanden mellem projektet og naboerne 30 m ind for at komme videre med projektet. Dette har dog ikke været tilfredsstillende for naboerne. I forlængelse heraf præciserer bygherre, at bygherre ønsker, at sagen skal vurderes ud fra det oprindelige ansøgningsmateriale, hvor screeningen foretages for et projekt helt til skel. Hertil henviser bygherre til det vedlagte oversigtskort fra den oprindelige anmeldelse af projektet, hvor det ses, at projektet ønskes helt til skel.

Videre har bygherre påpeget, at der findes et fællesareal på 3 m mellem de nærmeste beboelsesejendomme og projektområdet, hvorfor naboerne ikke har direkte skel til projektområdet. Bygherre henviser desuden til mailkorrespondancen med Fredericia Kommune. Hertil forklarer bygherre, at de statslige tilskudsreglers bestemmelser om bl.a. afstand og arealets ændring til fredsskov, ikke udgør lovkrav i den danske lovgivning, men alene er krav som led i tilskudsordningen, som indeholder ekstra krav for at kunne opnå tilskud til skovrejsning.

Yderligere har bygherre gjort opmærksom på, at der på ydersiden af skoven mod de nærmeste beboelsesejendomme mod nord etableres et skovbryn, der består af en større andel småtræer og buske, som fremstår lavere end hovedbevoksningen bag skovbrynet. Bygherre har supplerende vedhæftet et oversigtskort med hegnslinje, hvor projektet går til skel.

5. Nye oplysninger under sagens behandling

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har den 1. februar 2021 anmodet bygherre om at redegøre for projektet.

Bygherre og dennes repræsentant har den 11. februar 2021 hertil anført, at det ansøgte projekt ifølge bygherre ikke er anderledes end det projekt, som Fredericia Kommune har truffet afgørelse om. Hertil har bygherre påpeget, at det af teksten i screeningsafgørelsen fremgår, at projektet følger de statslige tilskudsregler, men fremhæver, at det samtidigt af kortmaterialet til afgørelsen fremgår, at projektet går helt til skel. Bygherre gør opmærksom på, at kortet med et projekt til skel netop illustrerer ansøgningsmaterialet, og eftersom kortet indgår i afgørelsen, kan dette, ifølge bygherre, ligeså vel som teksten i selve afgørelsen være udtryk for den korrekte afgrænsning af projektet. Bygherre henviser desuden til, at et af klagepunkterne netop omhandler, at afgrænsningen til projektet er uklar, idet kortet viser tilplantning til skel, og Fredericia Kommunes screeningsafgørelses tekst angiver et projekt efter den statslige tilskudsordning. I forlængelse heraf har bygherre bemærket, at de statslige tilskudsordnings regler ikke er nærmere specificeret i afgørelsesteksten, og at det dermed ikke direkte fremgår af afgørelsesteksten, at der skal være 30 m afstand til naboerne.

På den baggrund vurderer bygherre, at det ansøgte projekt ikke er anderledes end det screenede projekt, og at der blot er tale om en fejl i teksten i afgørelsen, hvorfor det er et spørgsmål om, hvorvidt kortet eller teksten skal ændres for at være sammenstemmende. Bygherre formoder desuden, at kommunen har forholdt sig til kortmaterialet i ansøgningsmaterialet, hvilket bygherre mener også bør være afgørende.

Yderligere har bygherre gjort opmærksom på, at der er mulighed for at etablere skovrejsningsprojektet uden om de statslige tilskudsregler for egen regning, hvorfor det ifølge bygherre giver mening at søge om at rejse skov på hele markarealet.

Endelig har bygherre oplyst, at såfremt Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at teksten i screeningsafgørelsen står stærkere end kort- og ansøgningsmaterialet, er bygherre indstillet på, at screeningsafgørelsens afgrænsning af projektet anvendes frem for, at sagen hjemvises til fornyet behandling, så bygherre kan komme videre med projektet.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

1. Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle screeningsafgørelsens grundlag.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

2. Den retlige ramme

Fredericia Kommune har den 24. juni 2020 truffet screeningsafgørelse for etablering af skov på matr. nr. F5, F4, F3, F2, F1 i Fredericia Kommune, og vurderet at projektet ikke er miljøvurderingspligtigt. Kommunen har angivet, at der er truffet afgørelse på baggrund af lovgrundlaget i VVM-bekendtgørelsens § 3, stk. 2.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker hertil, at planlovens regler om VVM med ikrafttrædelse af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) den 16. maj 2017 er ophævet, og at reglerne om miljøvurdering af konkrete projekter i dag fremgår af miljøvurderingsloven.

Afgørelser om hvorvidt et projekt er omfattet af krav om miljøvurdering (screeningsafgørelser), træffes i henhold til miljøvurderingsloven efter lovens § 21.

Det følger af overgangsbestemmelsen i miljøvurderingslovens § 57, stk. 8, nr. 1, at planlovens regler om VVM fortsat finder anvendelse på konkrete projekter omfattet af loven, hvis den kompetente myndighed har truffet afgørelse før den 16. maj 2017.

Da Fredericia Kommune har truffet screeningsafgørelsen den 24. juni 2020, skulle afgørelsen derfor rettelig have været truffet med henvisning til miljøvurderingslovens § 21 og ikke med henvisning til VVM-bekendtgørelsen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder dog, at den fejlagtige hjemmelshenvisning i det konkrete tilfælde må anses for uvæsentlig. Nævnet lægger vægt på, at miljøvurderingslovens regelsæt på de punkter, som har betydning for nævnets behandling af klagen, indholdsmæssigt i al væsentlighed svarer til de tidligere VVM-regler i planloven.

Under alle omstændigheder behandler Miljø- og Fødevareklagenævnet i det følgende klagen over screeningsafgørelsen efter det nugældende regelsæt. Henvisninger til loven vil i forhold til screeningsafgørelsen derfor være til reglerne i den nugældende miljøvurderingslov.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

1. Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46.

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglige hensyn, lighed og proportionalitet.

Klage over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klage over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurerne herfor.

2. Screeningsafgørelsens grundlag

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af lovens bilag 1 er altid omfattet af kravet om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, forinden de kan påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af bilag 2, er omfattet af kravet om miljøvurdering og tilladelse, når myndigheden efter § 21 har truffet afgørelse (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projekt må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2.

Miljøvurderingslovens bilag 1 og 2 angiver udtømmende, hvilke projekter der er eller kan være omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til screeningskriterierne i miljøvurderingslovens bilag 6.

Grundlaget for en screening for miljøvurderingspligt af et projekt, som er omfattet af miljøvurderingsloven, er bygherrens anmeldelse.[5]

I det aktuelle tilfælde, omfatter det anmeldte projekt etablering af skovrejsning på matr. F5, F4, F3, F2, F1 i Fredericia Kommune helt til skel mod de nærmeste beboelsesejendomme mod nord.

Det fremgår imidlertid af screeningsafgørelsen, at Fredericia Kommune har taget udgangspunkt i, at skovrejsningen følger de statslige tilskudsregler, herunder afstandskravene der gælder af nabohensyn.

De statslige tilskudsregler fastsætter, at der bl.a. som følge af nabohensyn alene kan gives tilskud til skovrejsning, såfremt skovrejsningen har en afstand på 30 m fra have eller bygninger på naboejendomme, som ligger øst og nord for skoven.[6]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder herefter, at Fredericia Kommunes screeningsafgørelse af den 24. juni 2020 ikke er foretaget på grundlag af bygherres beskrivelse af det ansøgte projekt. Screeningsafgørelsen lider derfor af en væsentlig retlig mangel.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har herved lagt vægt på, at myndigheder ved afgørelser efter miljøvurderingsloven skal foretage en screening på baggrund af det af bygherren ansøgte projekt. Nævnet har hertil lagt vægt på, at Fredericia Kommune i screeningsafgørelsens

vurderingsafsnit oplyser, at kommunen har udført screeningen med udgangspunkt i, at projektet følger de statslige tilskudsregler, herunder afstandskravene der gælder af nabohensyn.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet forstår screeningsafgørelsen således, at Fredericia Kommune dermed forudsætter, at projektet overholder en afstandsgrænse på 30 m fra skel til naboejendommene, og at kommunen har inddraget afstanden i vurderingen af projektets miljøpåvirkninger, herunder i forhold til hensyn af naboer til projektet. Screeningsafgørelsen forudsætter således, at projektet tilpasses i forhold til det ansøgte projekt, hvor det fremgår af kortmaterialet, at projektet går helt til skel.

Det ændrer derfor heller ikke ved Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering, at bygherre over for nævnet har anført, at sagen ønskes vurderet ud fra det oprindelige ansøgningsmateriale, hvor der ønskes en screening helt til skel, og det afgørende må være, at kommunen har forholdt sig til kortmaterialet i ansøgningsmaterialet.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker således, at en myndighed efter nævnets opfattelse ikke kan tilskære et konkret projekt i forbindelse med en screeningsafgørelse og træffe afgørelse på et andet grundlag og ud fra andre forudsætninger end det af bygherren ansøgte projekt.

Baggrunden herfor er, at en screeningsafgørelse ikke er en tilladelse, og at der bl.a. derfor ikke kan stilles vilkår i afgørelsen. Stilles der vilkår i en screeningsafgørelse, forskydes grænsen for, hvornår det konkrete projekt kan have en væsentlig indvirkning på miljøet.[7]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har endvidere ikke mulighed for at ændre Fredericia Kommunes screeningsafgørelse med udgangspunkt i et reduceret projekt som ønsket af bygherre. Det skyldes, at nævnet herved som førsteinstans vil have forholdt sig til et andet projekt end det, som den oprindelige ansøgning og den påklagede screeningsafgørelse vedrører.

4. Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 1.

5. Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Fredericia Kommunes afgørelse af 24. juni 2020 om, at skovrejsning på matr. nr. F5, F4, F3, F2, F1 i Fredericia Kommune ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af

konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 1510 af 15. december 2010 om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning.

[5] Vejledning nr. 9339 af 12. marts 2009 om VVM i planloven, afsnit 3 Etablering, ændring og udvidelse.

[6] Vejledning om tilskud til privat skovrejsning, Miljøstyrelsen 2020.

[7] Jf. Folketingstidende 2015-2016, tillæg A, L 147 som fremsat (Forslag til Lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM)), side 84 til lovforslagets § 21.

Sag:

20/11793

Dato:

14. september
2021.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)

Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)